

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thronus Dei Maria Deipara

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1696

Quintò, Deipara imitanda, quod in ea religiosæ vitæ exempla reluceant, n.

10

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46853)

QVINTO DEIPARA IMITANDA,
quod in ea religiosa vitæ exem-
pla reluceant.

*Maria
Paupertas,
Castitas,
Obediencia
votis
Deo con-
secrata.*

Quintum, quod in Deipara imitan-
dum occurrit, est expressum quod-
dam, & absolutissimum, quod in ea
mirificè præfulsit, religiosa vitæ exemplar, &
specimen cum enim ordo quilibet religionis
ad perfectionem consequendam institutus,
tribus potissimum Christi consilijs, Paupertate,
Castitate, & Obediencia, ijsque voto con-
firmatis continetur, cumque Religiosi viri è
mûdi illecebris auulsi in suis se domicilijs, clau-
strisque contineant; eam sanè viuendi viam
Deo ductore Deipara inuit, vt & præclarissima
posteritati eorum omnium exempla relin-
quit, nec desit ijs, qui religiosa vitæ studio tenentur,
quod in sanctissima Virgine imitari
abundè possint. Verùm, vt hoc magis perspi-
cuum fiat, Primùm ostendamus oportet, hæc
tria Christi consilia, quæ ad perfectionem per-
tinent, in vniuersam fuisse à Deipara perfectis-
sime suscepta, votoque insuper confirmata,
deinde ad singula, præsertim ad eius paupertatem
(nam de duobus alijs alibi fuis) descen-
damus, tum quicquid religiosam vitam ornat,
& instruit, in eo cumulate fuisse breuiter
perstringamus.

*Pertinentia
ad sta-
tum perfe-
ctionis A-
postoli vo-
uerunt.*

Et quod spectat ad primum, si Apostolos,
quos ore suo sacratissimè erudire, & doctri-
na sua instituere dignatus est Christus, tria
religionis consilia substantialia illa quidem
complexor esse, eaque voto nuncupato Deo
obtulisse exploratissimum est, quanto magis
de Deipara sanctitatis omnis, ac perfectionis
Magistra idem affirmare possumus, ac de-
bemus. De Apostolis id colligere facile li-
cet ex verbis S. Petri, qui quidem omnium
nomine sic ad Christum locutus est Matth.

Matth 19

19. *Ecce nos reliquimus omnia, & secuti sumus te: Omnia, inquit, perinde quasi diceret, ut ad-*

Hieron.

uertit Hieronymus lib. 1. contra Iovinianum, Non modo bona, verum etiam uxores propter te dimisimus; & adiecit secuti sumus te; hoc est ad scriptum præscriptum, atque obedientiam vitæ nostræ cursum dirigimus. Apostolos verò de his votum etiam nuncupasse auctor est Augustinus lib 17 de Ciuit. cap. 4. vbi docet Christum pro nobis egenum factum, cre-

August.

atum fuisse supra omnes, Vt sedeat, inquit, cum

*potentibus populi, hoc est cum Apostolo, quibus alii
Sedebitis super duodecim sedes, & sedem gloria
hereditatis datus est: dixerant enim poenitentes illi
Ecce nos dimisimus omnia, & secuti sumus te. Hoc
votum potentissimi Voverant, sic Augustinus, & Thom.
& S. Thom 2. 2. q. 88. art. 4. ad 3. Apostoli, inquit,
intelliguntur vovisse pertinentia ad perfectionis
statum, quando Christum, relictis omnibus, sunt
secuti. Id autem tum multis confirmat Alvarus Pelagius
Pelagius lib. 2. de planctu Ecclesie c. 56. tum
illa præsertim ratione, quod votum (vt ipse
dicebat) est consilium consiliorum, & forma,
& perfectio eorum, quia quodcumque sit con-
siliium, super quod cadat, id essentialiter per-
fectius reddit, & Deo acceptius. quod etiam
docet S. Thomas 2. 2. q. 88. art. 6. vbi probat
idem opus facere cum voto (vt ait verbis S.
Thomæ) melius esse, ac magis meritorium,
quam sine voto, sed Apostoli fuerunt in a-
pice perfectionis, ergo in Christi consilijs
seruandis hæc voti perfectione minime caue-
runt.*

11. At ex his omnibus colligere facile pos-
sumus Deiperam, quam Spiritus sancti vo-
ctio interius perfectissimè de omnibus do-
cuit, quam Christus filius præ omnibus sin-
gulariter erudiuit, acque intima tot annorum
consuetudine sanctissimis imbuit Religionis
studijs, eiusmodi votorum perfectione cum-
ulatam in primis fuisse. Et quidem de
virginitatis voto, quod auctore S. Thoma
cum omnibus Patribus ac Theologis, Deipara
ante Christi incarnationem emittit, obij-
cit sibi idem S. Thomas 3. part. q. 28. art. 4.
argum 2. Perfectionem consiliorum Christi
debuisset inchoari à Christo, qui est finis le-
gis: At huic obiectioni sic ipse respondet ad
2. Sicut, inquit, gratia plenitudo perfecte quidem
fuit in Christo, & tamen aliqua eius inchoa-
tio præcessit in Matre: ita etiam observatio consi-
liorum quæ per gratiam Dei fit, perfecte quidem
inchoata in Christo, sed aliquo modo fuit inchoata
in Virgine matre eius, h. e. S. Thomas: quæ
sanè ratio non de virginitatis tantum, sed & au-
pertatis etiam & Obediencie voto, quæ ad
perfectionum quoque spectant, concludit. Et
profecto ipsamet Deipara Pauperis vo-
tum nuncupasse se reuelauit S. B. lib. 1. S. B. q. 10, in-
quit, *voui in corde meo si esses Deo acceptabile,
obseruare virginitatem, Nihil, & inquam possidero
in mundo, sic tibi.*

Quod

De Ob- Quod verò ad eadem consiliorum opera in
diencia particulari spectat, Deipara obedientiam per-
Cap. 2. fectissimè coluit, quemadmodum cap. 21. vberius ostendimus, præsertim cum ad imperium sanctissimi Ioseph sponsi in Ægyptum discessit, indeque remigravit; ex quo reliqua concilias licet, quæ pertinent ad obedientiam, quæ in Deipara eo maiori laude dignam prædicamus, quòd ipsa sanctitate, ac sapientia sponso suo longe, multumque præcelleret. De Castitate verò ac purissima virginitate, quam Deipara prima omnium voto edito obtulit Deo, fusè egimus tum cap. 32. tum etiam supra in hoc eodem capite.

De Casti- 12 Paupertatis denique, quam toto suæ vitæ
itate. tempore Deipara studiosissime est amplexata, specimen nobis exhibuit præclarissimum. Quòd ut exemplis demonstremus, pono primum, Deiparæ paupertatem non ex necessaria rerum inopia, sed ex spontanea bonorum abdicatione profectam, ut Christo filio, qui eum dives esset, pro nobis egenus factus est, magis conformaretur, quippe quæ parentem suorum vnica hæres fuit, qui ut cap. 18. dicebamus, bona tribuebant in partes tres, vnam templo, alteram peregrinis, & pauperibus, tertiam sibi reservabant. Deinde hoc ipsum in lib. 1. reuelat. S. Brig. c. 20. habetur, vbi Deipara breui compendio vitam suam eidem S. Brigittæ commemorans, inter alia hæc subiicit: *Omnia, quæ habere potui, dedi indigentibus, nihilque nisi tenuem victum, & vestitum reservavi. & mox illud, quod modo citauimus: A principio vni in corde meo, nihil vnquam possidere in mundo, & in lib. 7. eandem reuelationem cap. 25. Deipara ad S. Brigittam: De diuitijs, inquit, ego, & Ioseph nihil seruauimus nobis, nisi necessaria vna ad honorem Dei, reliqua dimissimus propter honorem Dei. sic tibi.*

S. Brigittæ Ex hac Deiparæ voluntaria paupertate factum est, vt suis ipsa manibus laboraret. quod S. Basilus in Constitutionibus monasticis c. 5. cum ageret de Christi virtutibus, quæ per corporis exercitum, in Deipara obseruauit his verbis: *Christus prima suæ ætate parentum suorum imperio subiectus fuit, & labores corporis omnes aquo vna cum ipsis animo illis obediens tolerauit. Versimile est enim cum homines illi essent, & iustitia, & pietatis cultores, tenues tamen, neque necessarijs ad viuendum copijs satis instructi (quod ex Praecepto intelligi potest, in quo venera-*

bilis ille solus est factus) solios eos in assiduis corporis laboribus versari, & hac ratione quotidianum sibi victum quaritare. Porro Iesus cum in his, vt diuina littera prædicant, esset subiectus sine dubio in perferendis etiam vna cum ipsis laboribus morigeram declarabat suam obedientiam. hæc Basil. Et certè Epiphanius Presbyter Constantinopolitanus in vita Deiparæ testatur, eam egregie didicisse artem tractandi Lanam, Linum, Sericum: Erat, inquit, docilis, & mans doctrinam, & non solum in sacris litteris, sed etiam cum Lana, Lino, Serico, & Byssu laborabat: erat præterea in sapientia, & intelligentia super omnes illius seculi a Ioseph cunctis admiratiõis, qua & verè confuerit ea, quorum usus in templo erat Sacerdotibus, sic ille. Idem habet Anselmus in vita Virginis. Quare mirum non est, tunicam Christi inconfortilem de super contextam per totum opus fuisse Dei Genitricis manibus elaboratum ex sancto Antonino 4. par. tit. 15. cap. 43. § 1. quemadmodum etiam Euthymius in cap. 27. Matth. ex traditione Patrum astiuit, qua de re nos aliquid supra cap. 29.

13 Ex hac eadem paupertate factum est, vt ascendens cum sponso in Bethlehem, vnde originem trahebat: *Eo quod esset de domo, & familia David, filium enixa reclinarit in Praesepe, quod sibi tanquam pauperi non esset locus in diuersorio. Vt in sua item Purificatione quadragesimo à partu die par Turturum, aut duos pullos Columbarum, pauperum mirum oblationem daret: quamuis à Magis paucis ante diebus munera, Aurum, Thus, & Myrrham, eorumque non exiguam partem dono acceperit. quod inde colligitur, quia Magos ea non ex crumena, vel referata arcula, sed apertis thesauris suis obrulisse referit: Euan gelista Matthæus, quæ tamen omnia Virgo sanctissima propter mysteria, quæ in eis significabantur, minime respuit sed ea quanto citius pauperibus erogauit, quemadmodum S. Antoninus 4. part. tit. 15. cap. 32. §. 2. obseruat his verbis: *Aurum sibi oblatum à Magis non mouit, prout decebat eorum Regiam maiestatem, non sibi seruauit in pasterum, sed (vt decebat deuotus Bernardus) pauperibus per Ioseph dispersit, sic ille. Quod ipsa contemples etiam pie existimant cum Bonauentura in Meditationibus vitæ Christi cap. 9. cum Carthusiano, & Abulensi in cap. 2. Matth. quæst. 47. qui hanc**

Epiphanius Presbyter Constantinopolit.
 S. Anselm
 S. Euthym
 Cap. 29.
 Quam ratione Maria paupertatem exercuerit.
 Luc. 2.
 Matth. 2.
 Magis munera pauperibus distribuit.
 Matth.
 S. Antoninus.
 Bernard.
 Bonauen.
 Carthus.
 Abulensis.

esse communionem sententiam testatur, quāuis & aliam addat expositionem, quæ voluntariam Virginis paupertatem magis confirmat, ait enim beatam Virginem munera illa quātuor inuis copiosa à Magis oblati delibere accepisse, & ex singulis modicū quid accepisse.

Maxima paupertas Deiparae perfe-ctio.

S. Antoninus.

Matth. 5.

s. Cor. 6.

S. Antoninus.

Albertus.

Paupertas gradus novem.

Crates Philosoph.

Hieron.

Matth. 19.

14 Claudam hanc de Paupertate Deiparae disputationem ijs, quæ S. Antoninus 4. par. tit. 15. c. 24. n. 1. in Virginis paupertate eleganter expendit; cum enim ostenderet Deiparam actus illos virtutum, qui & bea- titudinibus continentur, perfectissime exercuisse: initium facit à paupertate, de qua Christus Matth. 5. Beati pauperes spiritu, quod vobis ferè verbis utar) sic ostendit. Hæc beatitudo importat abdicationem rerum, quæ fuit in summo in beata Maria, & quidem magna est paupertas per rerum subiectionem. Maior per rerum abiectionem: maxima autem, quæ ex vtrique componitur, de qua Apostolus 2. Cor. 6. Nihil habentes, & omnia possidentes. Hoc autem non potuit esse nisi in beata Maria omnimode, & perfecte, & proprie. omnes alij si res abiecerunt non retinuerunt, & si retinuerunt non abiecerunt: quia tantum procuratores, & fructuarij, & non Domini fuerunt. Beata autem Mater Dei Virgo existens, & Regina Cælius, & dominum, & vsum fructum possessionis habebat in rebus filij sui. Vnde & bene potuit relinquere, & omnia possidere. Relinquere quantum ad vsum fructum: Possidere quantum ad proprietatem eius dominij. & sic beatissima Virgo potuit habere altissimam paupertatem. Addit S. Antoninus ex Alberto, paupertatis perfectionem non attendi penes summum defectum rerum, sed penes devotionem, voluntatem, & personæ dignitatem: & ex eodem Alberto novem munerat paupertatis gradus in rerum abiectione. Primus est, dare superflua persona, prout persona sonat dignitatem aliquam. Secundus, dare superflua non solum persona, sed etiam natura. Tertius, dare non solum superflua, sed etiam necessaria. Quartus, omnia necessaria, & superflua simul dare, & semetipsum retinere, id est, non propter Deum, quod & Philosophi fecerunt, quemadmodum de Crate Philosopho notat Hieronymus in Matth. 19. Quintus, omnia dare, & semetipsum addere secundum illud Matth. 19. Si vis perfectus esse, vade, & vende omnia, quæ habes, & da pauperibus, & sequere me. scilicet, TE DANDO. Sextus, omnia dare, semetipsum relinquere, &

ultra hoc laborare manibus, ut tribuat necessitatem patienti, ut fecit Paulus; qui laborabat manibus suis, ut ipse dicit, ad Corinthios, ut sibi, & socijs subveniret. Septimus, dare etiam semetipsum; & spiritu, & corpore laborare, ut pascat proximum spirituali cibo, qui gradus est melior prior: quia melius est reficere animam semper videnturam (ut ait Beatus Gregorius) quam corpus moriturum, Octavum autem paupertatis gradum ponit Albertus in beatissima Virgine perfectiorem ceteris, qui se relinquere omnia, & seipsum, & de substantia corporis sui accipere, & ad refecionem animarum proximis dare. Hoc enim fecit sola beatissima Maria, quæ de purissimis carnibus, Summi & sanguinibus Viaticum nobis confecit panem pauperum vinum, qui de Cælo descendit, qui est vere vita, tu gradu quem qui religiose manducaverit, mortem non gustabit in æternum. Hunc toti mundo mendico ac leprosa ipsa dedit. Nonus gradus perfectissimus est filij sui expulsi, Iesu, qui est omnia dare corpus, & animam proximam, & divinitatem habens unitam, proximo dare in cibum anima, sub specie tamen aliena, & hoc fuit opus summae misericordiae, & summum paupertatis Domini Iesu in via, hæcenus ad verbum ex Alberto apud S. Antoninū loco citato.

15 Quod si regularis vitæ disciplinam penitus inspiciamus; cuius quidem professores cum in propria domo, ac parentibus relictis à se uli strepitu, intra regularia se claustra subduxerunt, peculiare ibi Religiosorum virtutes studiosè colunt, diuinarum rerum contemplationi vacant, domo non progrediuntur, neque cum alijs habent nisi pietatis, vel charitatis ratione commercium: luculentissimum profecto horum omnium specimen singulariter reperiemus in Deipara. etenim adhuc Trimula à charissimis avulsis parentibus, ab ijs in templo præsentata Deo sese dicit, ibique ex Euodio Antiocheno post sanctum Petrum Episcopo in Epistola, quam inscripsit Phos, id est, lumen, apud Nicephorum lib. 2. cap. 3 in sanctis sanctorum traduxit annos undecim: nec inde discessit, priusquam diuino Sacerdotes explorato oraculo, illam Ioseph eius virginittatis custodi, quemadmodum cap. 8. & 42. plenius diximus, in sponsam tradidissent. Hic in templo tota erat in rebus diuinis, ac spiritualibus. nam sanctus Bonaventura in Meditationibus vitæ Christi cap. 3. illic eam pietatis studia coluisse pro vitibus, solitamque media nocte

nocte ad orationem surgere, ex quadam, quam affert sancta Elisabetha (vt ipse putat) reuelatione confirmat. Idem quoque ex Hieronymo, Bonaventura ea de re sic habet: *Deipara a mane ad horam tertiam orationibus insistebat, a Tertio ad Nonam opere texturino se exercebat; a Nona iterum orabat, donec de manu Angeli cibum sumeret. sic ille.*

Hieron. Bonavent.

Deipara virtutes

Cap. 21.

Ambros.

Luc. 1.

Luc. 2.

Matth. 2.

Ambros.

Religiosa

vita pro

fessores po

culiari be

16 Huc referri possunt Deiparae virtutes propemodum innumerabiles, religiosae illae quidem perneceffariae, quas in gradu heroico eam habuisse certum est. tales sunt Humilitas, Pudor, Modestia, & praesertim Silentium; septies enim locuta legitur in Euangelio, atque ex his saepius cum Deo, vel Angelo. Huc & reliquae reuocantur virtutes, quas dedita opera omittimus in praesenti, cum eas cap. 21. vberius prosecuti sumus. vbi vero e templo in S. Iosephi sponsi domum commigrauit, ibi se continens, non vanis nugis, vel aliorum confabulationibus tempus conterebat, sed Deo, ac sibi vivebat, vt iure Ambrosius lib. 2. Comment. in Lucam expendens, eam solam Angelo Gabriele nuncium ferente repertam: *Disceant, inquit, mulieres propositum pudoris imitari, sola in penetralibus, quam nemo virorum videt, sola Angelus reperiret, sola sine comite, sola sine teste. ita Ambrosius. Neque vero extra domum vagabatur, nisi sponso comitata, causa pietatis, & officij, vt cum ad S. Ioannis Baptistae sanctificationem in montana Iudaeae abiit cum festinatione, Elisabeth cognatae ministratura: aut gratia obtemperandi edicto Augusti cum Bethlehem proficiscitur: aut legis implendae studio, tum cum templum adiuit, & legi purificationis se sponte subiecit: tum etiam cum singulis annis templum inuisebat, aut declinandae Herodianae persecutionis causa cum in Aegyptum perrexit. Horum porro complura egregie obleruauit Ambrosius libro secundo de virginibus vbi agens de Deipara: *Prodiit, inquit, domo nescia, nescium ad Ecclesiam conueniret, & hoc ipsum cum parentibus, & propinquis domestico opere sa secreto, forens stipata comitatu, nullo tamen meliore sui custode, quam se ipsa, & infra: Nec ad templum Maria sine pudoris sui custode processit. sic ille.**

17 Huc etiam spectat celebre illud, de quo mox dicemus, centum viginti virginum Collegium, quae Ierosolymis Deipara superstitie moderatrice vitam ducebant. Possem hic commemorare multos, qui in Deiparae sodalitijs nomen dederunt, & ad vitae religiosae institutum capeffendum ab ea excitati, atque adiuti fuere, quos interdum visibiliter ad religionem suscipiendam est adhortata sub motis si quae erant impedimentis. Et vt de alijs ordinibus taceam P. Iacobum Ledesnam virum omni doctrinarum genere excultum ad Societatem Iesu inuendam sua praesentia, quae ei se videndam obtulit, mirifice animauit, teste Petro Ribadeneira in vita P. Laynez lib. 1. cap. 9. B. Stanislaum Kostka, vt cap. 35. diximus, ad Societatem nostram misit, P. Thomam Sancium; cuius praeclearissima de Sacramento Matrimonij extant ingenij, ac doctrinae monumenta, auctore Petro Ribadeneira in Catalog. illustr. script. Societatis, cum impeditoris esset linguae, ac propterea nostrae Societatis ingressu prohiberetur, eo liberauit impedimento. Is enim cum Cordubae in Templo Dei Genitricis (cui a sancto fonte est nomen) multis lachrymis a Deipara efflagigaret, vt amoto eiusmodi impedimento in Societatem posset admitti; negaretque domum se reuertiturum, nisi eam exorasset; tandem voti compos ad Societatem nostram confectum aduolauit.

Ex ijs ergo, quae diximus, perspicuum remanet eiusmodi religiosae vitae exempla, ac vestigia, quae imitemur. non mediocri potestis Deiparam reliquisse; eique religiosos omnes, quod tale vitae institutum susceperint, esse gratissimos: atque hoc nomine peculiaris

Quoniam vero religiosae vitae specimen egregie reluxit in Deipara, similitudo vero cauta est amoris, hinc fit, vt ea regiones omnes in singulari beneuolentia complectatur, ac

peculiaris protectione foueat, quemadmodum capite trigesimoquarto & trigesimoquinto ostendimus. Quare Bernardus sermone de aqua in vinum mutata in Cana Galilee cum iuis agens canobitis, ostendit, Vinum gratiae deuotionis, & feruoris charitatis a benignissima Dei Genitrice nobis impetrari: ipsa, inquit, si pulsata fueris non deerit necessitas nostra, quoniam misericors est, & MATER MISERICORDIAE. Placent illi nuptia nostra, (quibus scilicet anima Christo desponsatur in religione) & pertinent ad illam multo amplius illis, nimirum de cuius utero tanquam e thalamo suo caelestis sponsus processit. sic Bernardus.

17 Huc etiam spectat celebre illud, de quo mox dicemus, centum viginti virginum Collegium, quae Ierosolymis Deipara superstitie moderatrice vitam ducebant. Possem hic commemorare multos, qui in Deiparae sodalitijs nomen dederunt, & ad vitae religiosae institutum capeffendum ab ea excitati, atque adiuti fuere, quos interdum visibiliter ad religionem suscipiendam est adhortata sub motis si quae erant impedimentis. Et vt de alijs ordinibus taceam P. Iacobum Ledesnam virum omni doctrinarum genere excultum ad Societatem Iesu inuendam sua praesentia, quae ei se videndam obtulit, mirifice animauit, teste Petro Ribadeneira in vita P. Laynez lib. 1. cap. 9. B. Stanislaum Kostka, vt cap. 35. diximus, ad Societatem nostram misit, P. Thomam Sancium; cuius praeclearissima de Sacramento Matrimonij extant ingenij, ac doctrinae monumenta, auctore Petro Ribadeneira in Catalog. illustr. script. Societatis, cum im-

peditoris esset linguae, ac propterea nostrae Societatis ingressu prohiberetur, eo liberauit impedimento. Is enim cum Cordubae in Templo Dei Genitricis (cui a sancto fonte est nomen) multis lachrymis a Deipara efflagigaret, vt amoto eiusmodi impedimento in Societatem posset admitti; negaretque domum se reuertiturum, nisi eam exorasset; tandem voti compos ad Societatem nostram confectum aduolauit.

Ex ijs ergo, quae diximus, perspicuum remanet eiusmodi religiosae vitae exempla, ac vestigia, quae imitemur. non mediocri potestis Deiparam reliquisse; eique religiosos omnes, quod tale vitae institutum susceperint, esse gratissimos: atque hoc nomine peculiaris

Quoniam vero religiosae vitae specimen egregie reluxit in Deipara, similitudo vero cauta est amoris, hinc fit, vt ea regiones omnes in singulari beneuolentia complectatur, ac

ne uolens
cōplectitur
Deipara.
Cap. 34.
& 35.
Bernard.
loau 2.

Plurimi
religiosa
vita in
tuta mo-
niti De-
ipara sunt
complexi.

P. Iacobus
Ledesna.

Ribade-
neyra.
S. Stanis.
Kostka.
Cap. 35.
Thoma
Sancio,
lingua im-
ped mentu
a Deipara
abincam,
vt ad Re-
ligionem
S. I. admit-
ti posset.

cularis protectionis praefidia, atque adiuventia ab ea polliceri sibi potissimum posse, ac merito debere.

VIRGINUM COLLEGIUM IEROSOLYMIS sub institutione Deiparae.

18 **A**D vitæ quoque religiosæ exempla, quæ Deipara nobis imitanda reliquit, spectare videtur & illud quod Dionysius Carthusianus in 1. sententia distin. 16. quæst. 2. scriptum reliquit de Virginum Collegio, quæ Ierosolymis sub peculiari Deiparæ institutione debebant. Is enim cum de sapientia, & scientia Deiparæ ageret, quibus dum adhuc inter mortales degeret, plurimos instruxit, de eadem hæc subiicit: *Quotidie quoque, seu tempore opportuno edocuit felicissimum illud Collegium centum viginti virginum, eius obsequio, atque regimini deputatarum.* sic ille. Sanè hoc, quod Carthusianus absque ulla hæsitacione profert, primo aspectu mihi visum est magis piè, quàm solè dictum; cum verò semiptam attentius animo versarem, rem admodum verisimilem existimavi: tria enim illa consilia Evangelica Paupertatis, Castitatis, & Obedientiæ, quibus religionis status constat, statim ac Spiritus sanctus in Apostolos, reliquosque discipulos in cœnaculo montis Sion congregatos descendit, in mores induci, atque exerceri cœperunt, quod perspicue apparet in Paupertate, seu spontanea bonarum abdicatione, quæ propter humanæ vitæ conuictum non exiguam secum affert difficultatem, & tamen, ut videre est in actibus Apostolorum cap. 4. nec quisquam eorum, quæ possidebat, aliquid suum esse dicebat, sed erant illis omnia communia. & infra: *Quotquot inquit, possessores agrorum, aut domorum erant, vendentes asserebant pretia eorum, quæ vendebant, & ponebant ante pedes Apostolorum;* quod magna cum laude fecisse ibidem narratur S. Barnabas. hoc autem non ex præcepto, sed ex consilio factitatum docet Bellarminus controu. 2. lib. 2. cap. 5. siquidem S. Petrus Ananiæ dixisse scribitur: *Anania, inquit, cur tentauit Satanas cor tuum mentiri te Spiritui sancto, & fraudare de pretio agris non ne manens tibi manebat, & venundatum in tua erat potestate?* Quare Hieronym. epist. 8. de Ana-

Post Aduentum spiritus sancti, cultus paupertatis, castitatis, obedientia cepit exerceri.

Act. 4.

S. Barnabas Apost. Bellarm.

Act. 5. Hieron.

nia, & Saphira: *Idèò, inquit, condemnati, quia post votum obulerunt quasi sua, & non eius, cui semel ea vouerant, pariterque sibi iam aliena substantia reseruauerunt.* sic ille. Nam & Apostoli ipsi, qui primitias spiritus habuerant, religiosum vitæ institutum eis, qui perfectius viuere volebant, non solum instituerunt; sed etiam ipsi complexi sunt, & voto se ad eam perfectionem obligarunt, ut docet Augustinus lib. 17. de Ciuitate Dei cap. 4. Id quod nos fufius supra hoc eodem capite ostendimus uerba Augustini sunt: *Dixerant Potentes isti, hoc est Apostoli: Ecce nos dimisimus omnia, & secuti sumus te. Hoc votum potentissimi uouerant.* Et S. Thomas 2. 2. quæst. 88. artic. 4. ad 5. *Apostoli, inquit, intelliguntur uouisse pertinencia ad perfectionis statum, quando Christum uelutiu omnibus sunt secuti.* Idque Bellarminus loco citato ostendit, & Cassianus collat. 18. cap. 5. *Cœnobitarum, inquit, disciplina à tempore Apostolicae predicationis sumpsit exordium.* & lib. 2. cap. 5. *Pauci, inquit, in primordijs fidei, sed probatissimi Monachorum nomina conseruantur, qui Alexandria à B. Marco normam suscipere ueniendi, &c. Dionysius uerò Areopagita cap. 10. Eccles. Hierarch. Monachos Therapentis, id est, cultores ab Apostolis appellatos testatur & Philo, ut supra sect. 1. ex Eusebio, Epiphano, & Hieronymo diximus, huiusmodi uirorum, & mulierum etiam Virginum religiosarum separatum à uiris uiuentium habitacula, quæ uocat Monasteria, memorat plurima fuisse per uniuersum orbem, sed præcipue in Ægypto. & S. Hieronymus de uiris illustribus in Philone ait: Talem primum Christo crediturum fuisse Ecclesiam, quales nunc Monachi nuntantur esse, & cupiunt. Rationem uerò tanti in pietate feruoris, qui in primitiua Ecclesia cernebatur Hieronymus epistol. 8. pulchre refert in Christi sanguinem, qui tunc recens tusus erat. In actibus, inquit, Apostolorum, quando Domini nostri adhuc calabat cruor, & feruebat recens in creditibus fides, uendebant omnes possessiones suas, &c.*

19 Quæ cum ita sint, consequens etiam est, Deo consecrate cœpisse, elato præteritum à Deipara (cuius uirginitas fidelibus omnibus probe erat cognita) eiusdem uirginitatis vexillo, idque Ierosolymis præcipue, ualde per uniuersum orbem pietas per Apolo-

Rom. 1. Ap. 1. 1. Co. 1. Luc. 1. S. Thom. Luc. 1. Bellarm. Cassian. Dionys. Monachi Therapentis, id est, cultores. Philo. Eusebius. Epiphanius. Hieron. Hieron. Virginitas post elatam à Deipara uirginitatis seruata. Met. S. Pa. Ap. 1. mar. Virginitas plurima pietas. Hieron. Nicop.